Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA

(1985. gada 27. jūnijs)

par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu

(85/337/EEK)

(OV L 175 , 5.7.1985, lpp. 40)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Direktīva 97/11/EK (1997. gada 3. marts),	L 73	5	14.3.1997
►**M2**	Eiropas Parlamenta un padomes Direktīva 2003/35/EK (2003. gada 26. maijs),	L 156	17	25.6.2003

▼B

PADOMES DIREKTĪVA

(1985. gada 27. jūnijs)

par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu

(85/337/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100. un 235. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([3]),

tā kā Eiropas Kopienu 1973. ([4]) gada un 1977. ([5]) gada rīcības plāni par vidi, kā arī 1983. ([6]) gada rīcības plāns, kurus pamatā apstiprinājusi Eiropas Kopienu Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji, uzsver, ka vislabāko vides politiku veido, novēršot piesārņojumu un traucējumu rašanos to avotā, nevis vēlāk novēršot to ietekmi; tā kā tie apstiprina vajadzību ņemt vērā ekoloģisko ietekmi iespējami drīz visos tehniskās plānošanas un lēmumu pieņemšanas procesos; tā kā šajā sakarā tie paredz procedūru īstenošanu, lai izvērtētu šo ietekmi;

tā kā atšķirības spēkā esošajos tiesību aktos dažādās dalībvalstīs attiecībā uz valsts un privāto projektu ekoloģiskās ietekmes novērtējumu var radīt nelabvēlīgus konkurences apstākļus un tādējādi tieši ietekmēt kopējā tirgus funkcionēšanu; tā kā tādēļ jātuvina valstu tiesību aktus šai jomā saskaņā ar Līguma 100. pantu;

tā kā turklāt jāsasniedz viens no Kopienas mērķiem vides aizsardzības un dzīves kvalitātes jomā;

tā kā būtu jāpamatojas uz Līguma 235. pantu, jo Līgums neparedz pilnvaras, kas vajadzīgas šim nolūkam;

tā kā būtu jāievieš ekoloģiskās ietekmes novērtējuma vispārējus principus, lai papildinātu un koordinētu attīstības saskaņošanas kārtību, kas reglamentē valsts un privātus projektus, kuriem var būt būtiska ekoloģiskā ietekme;

tā kā attīstības saskaņošanu valsts un privātiem projektiem, kuriem var būt nozīmīga ekoloģiskā ietekme, būtu jānodrošina vienīgi pēc tam, kad veikts šo projektu iespējamās nozīmīgās ekoloģiskās ietekmes iepriekšējs novērtējums; tā kā šo novērtējumu jāveic, pamatojoties uz attiecīgo informāciju, ko sniedzis attīstītājs un ko var papildināt iestādes un cilvēki, kuriem var būt interese par attiecīgo projektu;

tā kā būtu jāsaskaņo ekoloģiskās ietekmes novērtējuma principus, jo īpaši attiecībā uz projektiem, kuros vajadzētu novērtēt, uz attīstītāju galvenajiem pienākumiem un uz novērtējuma saturu;

tā kā projektiem, kas pieder pie konkrētiem tipiem, ir nozīmīga ekoloģiska ietekme, un šos projektus parasti sistemātiski jānovērtē;

tā kā citu tipu projektiem var nebūt nozīmīgas ekoloģiskas ietekmes visos gadījumos un tā kā šos projektus būtu jānovērtē gadījumos, kad dalībvalstis uzskata, ka šo projektu īpašības to pieprasa;

tā kā attiecībā uz novērtējamiem projektiem jānodrošina noteiktu minimālo informācijas daudzumu par projektu un tā ietekmi;

([1]) OV C 169, 4.8.1980., 14. lpp.
([2]) OV C 66, 15.3.1982., 89. lpp.
([3]) OV C 185, 27.7.1981., 8. lpp.
([4]) OV C 112, 20.12.1973., 1. lpp.
([5]) OV C 139, 13.6.1977., 1. lpp.
([6]) OV C 46, 17.2.1983., 1. lpp.

▼B

tā kā projekta ekoloģisko ietekmi jānovērtē, lai ņemtu vērā rūpes par cilvēka veselības aizsardzību, lai ar labāku vidi veicinātu dzīvības kvalitāti, lai nodrošinātu sugu daudzveidības saglabāšanos un lai saglabātu ekosistēmas reprodukcijas spēju kā dzīvības pamatavotu;

tā kā tomēr šo direktīvu nevajadzētu piemērot projektiem, kuru sīks izklāsts pieņemts ar īpašu valsts tiesību aktu, jo šīs direktīvas mērķi, ietverot mērķi sniegt informāciju, tiek sasniegti likumdošanas procesā;

tā kā turklāt izņēmuma gadījumos var būt pieļaujama konkrēta projekta nepakļaušana novērtējuma procedūrai, kas paredzēta šai direktīvā, ja attiecīgā informācija tiek sniegta Komisijai,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU:

1. pants

1. Šī direktīva attiecās uz to valsts un privāto projektu ekoloģiskās ietekmes novērtējumu, kuriem, iespējams, ir nozīmīga ekoloģiska ietekme.

2. Šajā direktīvā:

"projekts" nozīmē:

— celtniecības darbu vai citu ierīkošanu vai programmu izpildi,

— citu iejaukšanos dabiskajā apkārtnē un ainavā, to skaitā iejaukšanos, kas saistīta ar minerālo resursu ieguvi;

"attīstītājs" nozīmē:

atļaujas pieprasītāju privātam projektam vai valsts iestāde, kas ierosina projektu;

"attīstības piekrišana" nozīmē:

kompetentās iestādes vai iestāžu lēmumu, kas piešķir attīstītājam tiesības turpināt projektu;

▼M2

"sabiedrība" ir viena nozīmē:

vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas un – saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai praksi – to apvienības, organizācijas vai grupas;

"attiecīgā sabiedrības daļa" ir sabiedrība nozīmē:

s daļa, kuru ietekmē vai var ietekmēt ar vidi saistīto lēmumu pieņemšanas procedūra, kas minēta 2. panta 2. punktā, vai kura ir šajā jautājumā ieinteresēta; piemērojot šo definīciju, uzskata, ka nevalstiskās organizācijas, kuras cīnās par vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgās valsts tiesību aktu prasībām, ir ieinteresētas.

▼B

3. Kompetentā iestāde vai iestādes ir tās, ko dalībvalstis ieceļ kā atbildīgās par to pienākumu izpildi, kuri izriet no šīs direktīvas.

▼M2

4. Dalībvalstis – ja valsts tiesību akti to paredz, tad katrā gadījumā atsevišķi – var nolemt nepiemērot šo direktīvu projektiem, kas paredzēti valsts aizsardzības mērķiem, ja tās uzskata, ka šāda piemērošana kaitīgi ietekmēs minētos mērķus.

▼B

5. Šī direktīva neattiecās uz projektiem, kuru sīku izklāstu pieņem ar īpašu valsts tiesību aktu, jo šīs direktīvas mērķi, ietverot mērķi sniegt informāciju, tiek sasniegti likumdošanas procesā.

2. pants

▼M1

1. Členské státy přijmou všechna opatření nezbytná k zajištění, aby před vydáním povolení podléhaly záměry, které mohou mít významný vliv na životní prostředí mimo jiné v důsledku své povahy, rozsahu nebo umístění, požadavku získat povolení a posouzení z hlediska jejich vlivů. Tyto záměry jsou vymezeny v článku 4.

▼B

2. Ekoloģiskās ietekmes novērtējumu var iekļaut dalībvalstīs pastāvošajā projektu apstiprināšanas procedūrā vai, ja tas neizdodas, citā procedūrā, vai procedūrā, kas jāizveido, lai īstenotu šīs direktīvas mērķus.

▼M1

2.a Dalībvalstis var paredzēt vienotu kārtību, lai īstenotu šīs direktīvas prasības un Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par integrētu piesārņojuma aizkavēšanu un novēršanu ([1]).

3. Neskarot 7. pantu, dalībvalstis var izņēmuma gadījumos nepakļaut konkrētu projektu pilnībā vai daļēji noteikumiem, kas paredzēti šajā direktīvā.

▼B

Šajā gadījumā dalībvalstis:

▼M2

a) apsver, vai būtu vajadzīgs cita veida novērtējums;

b) attiecīgajai sabiedrības daļai dara zināmu informāciju, kas iegūta a) apakšpunktā minētajā cita veida novērtējumā, informāciju, kura attiecas uz atbrīvojumu un tā piešķiršanas iemesliem;

▼B

c) pirms tiek dota piekrišana, informē Komisiju par iemesliem, kas attaisno atbrīvojuma piešķiršanu, un nodrošina to ar informāciju, kas vajadzības gadījumā darīta zināma tās pilsoņiem.

Komisija nekavējoties nosūta šos dokumentus pārējām dalībvalstīm.

Komisija katru gadu iesniedz Padomē ziņojumu par šā punkta piemērošanu.

▼M1

3. pants

Ekoloģiskās ietekmes novērtējums pienācīgā veidā, ņemot vērā katru atsevišķu gadījumu un saskaņā ar 4. līdz 11. pantu, nosaka, raksturo un novērtē projekta tiešo un netiešo ietekmi uz šādiem faktoriem:

— dzīvām būtnēm, faunu un floru,

— augsni, ūdeni, gaisu, klimatu un ainavu,

— materiālām vērtībām un kultūras mantojumu,

— mijiedarbību starp faktoriem, kas minēti pirmajā, otrajā un trešajā ievilkumā.

4. pants

1. Saskaņā ar 2. panta 3. punktu I pielikumā uzskaitītos projektus pakļauj novērtējumam saskaņā ar 5. līdz 10. pantu.

2. Saskaņā ar 2. panta 3. punktu dalībvalstis:

a) ar katra gadījuma pārbaudēm

vai

b) pēc dalībvalsts noteiktajiem limitiem vai kritērijiem

attiecībā uz II pielikumā uzskaitītajiem projektiem nosaka, vai projekts jānovērtē saskaņā ar 5. līdz 10. pantu.

Dalībvalstis var nolemt piemērot gan a), gan b) apakšpunktā minēto kārtību.

3. Kad katra gadījuma pārbaude ir paveikta vai ir noteikti limiti vai kritēriji, kas paredzēti 2. punktā, ņem vērā attiecīgos atlasītos kritērijus, kas paredzēti III pielikumā.

4. Dalībvalstis nodrošina, lai tas, ko kompetentās iestādes nosaka saskaņā ar 2. punktu, tiktu paziņots sabiedrībai.

([1]) OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

▼M1

5. pants

1. Gadījumā, kad pastāv projekti, kas saskaņā ar 4. pantu jāpakļauj ekoloģiskās ietekmes novērtējumam saskaņā ar 5. līdz 10. pantu, dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attīstītājs attiecīgā formā sniedz IV pielikumā paredzēto informāciju tiktāl, cik:

a) dalībvalstis uzskata, ka informācija ir saistīta ar doto saskaņošanas procedūras stadiju un ar tām konkrēta projekta vai projekta tipa un vides īpašajām pazīmēm, kas var tikt ietekmētas;

b) dalībvalstis uzskata, ka attīstītājam var pieprasīt apkopot šo informāciju, *inter alia* ņemot vērā pašreizējās novērtējuma zināšanas un metodes.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumā, ja to pieprasa attīstītājs pirms attīstības saskaņojuma pieprasījuma iesniegšanas, kompetentā iestāde sniedz atzinumu par informāciju, kas attīstītājam jāsniedz saskaņā ar 1. punktu. Kompetentā iestāde apspriežas ar attīstītāju un iestādēm, kas iepriekš minētas 6. panta 1. punktā, pirms tā sniedz savu atzinumu. Fakts, ka iestāde ir sniegusi atzinumu saskaņā ar šo punktu, neliedz tai pēc tam pieprasīt attīstītājam sniegt turpmāku informāciju.

Dalībvalstis var pieprasīt, lai kompetentās iestādes sniedz šādu atzinumu, neatkarīgi no tā, vai attīstītājs to pieprasa.

3. Informācija, kas attīstītājam jāsniedz saskaņā ar 1. punktu, ietver vismaz:

— projekta aprakstu, kas satur informāciju par projekta norises vietu, tā dizainu un apjomu,

— to pasākumu aprakstu, kas paredzēti, lai izvairītos no nozīmīgas nevēlamas ietekmes, samazinātu to un, ja iespējams, radītu tai pretlīdzekli,

— datus, kas ir vajadzīgi, lai noteiktu un novērtētu galveno ekoloģisko ietekmi, kāda var būt projektam,

— īsu galveno alternatīvu aprakstu, kuru ir izpētījis attīstītājs, un šīs izvēles galvenā iemesla norādījumu, ņemot vērā ekoloģisko ietekmi,

— iepriekšējos ievilkumos minētās informācijas netehnisku kopsavilkumu.

4. Dalībvalstis vajadzības gadījumā nodrošina, lai jebkura iestāde, kuras rīcībā ir attiecīga informācija, kurai ir tiešs sakars ar 3. pantu, dara šo informāciju zināmu attīstītājam.

▼B

6. pants

▼M1

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tām iestādēm, kuras var būt saistītas ar projektu to īpašās ekoloģiskās atbildības dēļ, tiek dota iespēja izteikt savu viedokli par attīstītāja sniegto informāciju un par attīstības saskaņošanas pieprasījumu. Šajā nolūkā dalībvalstis nosaka iestādes, ar kurām apspriesties vai nu vispārīgos jautājumos, vai par katru gadījumu atsevišķi. Informāciju, kas iegūta saskaņā ar 5. pantu, nosūta šīm iestādēm. Apspriešanās kārtību sīki izstrādā dalībvalstis.

▼M2

2. Pēc iespējas agrīnākā stadijā ar vidi saistītā lēmuma pieņemšanas procedūrā, kas minēta 2. panta 2. punktā, un vēlākais tiklīdz pamatoti iespējams šādu informāciju sniegt, sabiedrībai sniedz informāciju (ar publisku paziņojumu vai citā piemērotā veidā, piemēram, elektroniskajos sabiedrības saziņas līdzekļos, ja tie ir pieejami) šādos jautājumos:

a) lūgums piešķirt atļauju;

b) tas, ka uz konkrēto projektu attiecas ietekmes uz vidi novērtējuma procedūra un, attiecīgā gadījumā, šīs direktīvas 7. pants;

▼M2

c) sīkāka informācija par kompetentajām iestādēm, kas atbild par lēmuma pieņemšanu un kurās var saņemt attiecīgu informāciju, un kam var iesniegt atsauksmes vai jautājumus, kā arī atsauksmju vai jautājumu iesniegšanas termiņš;

d) iespējamo lēmumu būtība vai – ja iespējams tikai viens lēmums – lēmuma projekts;

e) norāde uz tās informācijas pieejamību, kas savākta, ievērojot 5. pantu;

f) norāde uz attiecīgās informācijas pieejamības laiku, vietu un veidu;

g) sīkāka informācija par tiem priekšdarbiem sabiedrības līdzdalībai, kas veikti saskaņā ar šā panta 5. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka pieņemamā termiņā attiecīgajai sabiedrības daļai ir pieejama:

a) visa informācija, kas savākta saskaņā ar 5. pantu;

b) saskaņā ar valsts tiesību aktiem – būtiskākie ziņojumi un ieteikumi, kurus kompetentā iestāde vai iestādes ir saņēmušas līdz laikam, kad attiecīgo sabiedrības daļu informē saskaņā ar šā panta 2. punktu;

c) saskaņā ar noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai ([1]) – šā panta 2. punktā neminēta informācija, kas attiecas uz lēmumu, kuru pieņem saskaņā ar 8. pantu, un kas kļūst pieejama tikai pēc attiecīgās sabiedrības daļas informēšanas saskaņā ar šā panta 2. punktu.

4. Attiecīgajai sabiedrības daļai laikus dod reālas iespējas piedalīties vides lēmumu pieņemšanas procedūrā, kas minēta 2. panta 2. punktā, un tālab tai ir tiesības sniegt atsauksmes un paust viedokļus kompetentajai iestādei, kamēr vēl tiek izskatītas visas iespējas un nav pieņemts lēmums attiecībā uz atļaujas piešķiršanas lūgumu.

5. Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus sabiedrības informēšanai (piemēram, izsūtot informāciju pa pastu noteiktā teritorijā vai publicējot to vietējā laikrakstā) un attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa apzināšanai (piemēram, aicinot iedzīvotājus izteikties rakstiski vai veicot sabiedrības aptauju).

6. Dažādajos lemšanas posmos jāparedz pieņemami termiņi, ar tiem atvēlot pietiekami daudz laika sabiedrības informēšanai un ļaujot attiecīgajai sabiedrības daļai sagatavoties un efektīvi piedalīties vides lēmumu pieņemšanā saskaņā ar šo pantu.

▼M1

7. pants

▼M2

1. Ja dalībvalsts apzinās, ka projektam var būt būtiska ietekme uz vidi citā dalībvalstī vai ja dalībvalsts, kuru šis projekts var būtiski ietekmēt, to pieprasa, tad dalībvalsts, kuras teritorijā paredzēts īstenot projektu, pēc iespējas drīzāk, bet ne vēlāk kā tad, kad tā informē savus pilsoņus, ietekmētajai dalībvalstij, *inter alia*, nosūta:

a) projekta aprakstu kopā ar visu pieejamo informāciju par tā iespējamo pārrobežu ietekmi;

b) informāciju par iespējamā lēmuma būtību

un atvēl otrai dalībvalstij pietiekami daudz laika, kurā norādīt, vai tā vēlas piedalīties 2. panta 2. punktā minētajā vides lēmumu pieņemšanas procedūrā; turklāt projekta īstenotāja dalībvalsts var iekļaut šajā sūtījumā informāciju, kas minēta šā panta 2. punktā.

2. Ja dalībvalsts, kas saņem informāciju saskaņā ar 1. punktu, norāda, ka tā vēlas piedalīties 2. panta 2. punktā minētajā vides lēmumu pieņemšanas procedūrā, tad dalībvalsts, kuras teritorijā paredzēts īstenot projektu, nosūta (ja tā vēl to nav izdarījusi) ietekmētajai dalībvalstij informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar 6. panta 2. punktu un jādara pieejama saskaņā ar 6. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu.

([1]) OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

▼M1

3. Attiecīgās dalībvalstis, katra tik lielā mērā, cik ir ieinteresēta, arī nodrošina:

a) lai 1. un 2. punktā minētā informācija būtu pieejama saprātīgā termiņā attiecīgajām iestādēm, kas minētas 6. panta 1. punktā, un attiecīgajai sabiedrības daļai tās dalībvalsts teritorijā, kas var tikt būtiski ietekmēta; un

b) lai šīm iestādēm un attiecīgajai sabiedrības daļai būtu dota iespēja, pirms veic projekta attīstības saskaņošanu, izteikt savu viedokli saprātīgā laikposmā par informāciju, kas sniegta kompetentajai iestādei tajā dalībvalstī, kuras teritorijā paredzēts veikt projektu.

4. Attiecīgās dalībvalstis apspriežas par, *inter alia*, iespējamo projekta pārrobežu ietekmi un par paredzētajiem pasākumiem, lai samazinātu vai novērstu šādu ietekmi, un vienojas par saprātīgu apspriedes ilguma termiņu.

▼M2

5. Attiecīgā dalībvalsts var paredzēt sīki izstrādātus šā panta īstenošanas noteikumus, un tiem jābūt tādiem, lai attiecīgā sabiedrības daļa ietekmētās dalībvalsts teritorijā varētu efektīvi piedalīties 2. panta 2. punktā minētajā vides lēmumu pieņemšanas procedūrā attiecībā uz konkrēto projektu.

▼M1

8. pants

Attīstības saskaņošanas procedūrā jāņem vērā informācija, kas iegūta saskaņā ar 5., 6. un 7. pantu.

9. pants

▼M2

1. Kad ir pieņemts lēmums piešķirt vai atteikt atļauju, kompetentā iestāde vai iestādes saskaņā ar attiecīgo procedūru informē par to sabiedrību un dara tai pieejamu šādu informāciju:

— lēmuma saturs un visi ar to saistītie nosacījumi,

— pēc attiecīgās sabiedrības daļas pausto bažu un viedokļu izpētes – galvenie iemesli un apsvērumi, kas ir šā lēmuma pamatā, tostarp informācija par sabiedrības līdzdalības procesu,

— vajadzības gadījumā – to galveno pasākumu apraksts, kas paredzēti, lai novērstu būtisku kaitīgu ietekmi, mazinātu to un, ja iespējams, radītu tai pretlīdzekli.

2. Kompetentā iestāde vai iestādes informē katru dalībvalsti, ar kuru notikusi apspriešanās saskaņā ar 7. pantu, nosūtot tai informāciju, kas minēta šā panta 1. punktā.

Dalībvalsts, ar kuru notikusi apspriešanās, nodrošina, ka šo informāciju piemērotā veidā dara pieejamu attiecīgajai sabiedrības daļai tās teritorijā.

▼M1

10. pants

Šīs direktīvas noteikumi neskar kompetento iestāžu pienākumu ievērot ierobežojumus, kādus uzliek valsts normatīvie un administratīvie akti un ieviestā tiesiskā prakse attiecībā uz rūpniecisko un komercnoslēpumu, ietverot intelektuālo īpašumu, un valsts interešu aizsardzību.

Gadījumos, kad ir piemērojams 7. pants, uz informācijas nosūtīšanu uz citu dalībvalsti un tās saņemšanu citā dalībvalstī attiecas ierobežojumi, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā projekts ierosināts.

▼M2

10.a pants

Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar valsts tiesību sistēmu attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem:

a) kas ir pietiekami ieinteresēti vai,

b) ja dalībvalsts administratīvi procesuālajās tiesībās tas paredzēts kā priekšnoteikums – kuru tiesības ir aizskartas,

ir iespēja pārskatīšanas kārtībā ierosināt lietu tiesā vai citā neatkarīgā un objektīvā struktūrā, kas izveidota ar tiesību aktiem, lai apstrīdētu tādu lēmumu, darbību vai bezdarbības būtības vai procesuālo likumību, uz kuru attiecas šīs direktīvas noteikumi par sabiedrības līdzdalību.

Dalībvalstis nosaka, kurā stadijā minētos lēmumus, darbības vai bezdarbību var apstrīdēt.

Dalībvalstis nosaka, kas tieši uzskatāms par pietiekamu ieinteresētību un tiesību aizskārumu, paturot prātā mērķi – attiecīgajai sabiedrības daļai nodrošināt tiesas pieejamību. Tālab šā panta a) apakšpunkta sakarā jebkuras 1. panta 2. punktā minētajām prasībām atbilstošas nevalstiskās organizācijas interesi uzskata par pietiekamu. Uzskata arī, ka šādām organizācijām ir tiesības, kas var tikt aizskartas, kā noteikts šā panta b) apakšpunktā.

Šā panta noteikumi neliedz lietu nodot iepriekšējai izskatīšanai administratīvā iestādē, un – ja valsts tiesību aktos ir šāda prasība – tie neietekmē prasību pirms juridiskās pārskatīšanas procedūras piemērošanas izmantot visas iespējas administratīvajā pārskatīšanas procedūrā.

Visām šīm procedūrām jābūt godīgām, taisnīgām, laicīgām un ne pārmērīgi dārgām.

Lai veicinātu šā panta noteikumu efektivitāti, dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai ir pieejama praktiska informācija par piekļuvi administratīvajām un tiesu pārskatīšanas procedūrām.

▼B

11. pants

1. Dalībvalstis un Komisija apmainās ar informāciju par gūto pieredzi šīs direktīvas piemērošanā.

▼M1

2. Jo īpaši dalībvalstis informē Komisiju par jebkādiem kritērijiem un/vai limitiem, kas pieņemti, lai atlasītu attiecīgos projektus, saskaņā ar 4. panta 2. punktu.

▼B

3. Piecus gadus pēc šīs direktīvas izziņošanas Komisija nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par tās piemērošanu un efektivitāti. Ziņojums balstās uz iepriekšminēto informācijas apmaiņu.

4. Pamatojoties uz šo informācijas apmaiņu, Komisija iesniedz Padomei papildu priekšlikumus, ja tas ir vajadzīgs, lai šo direktīvu piemērotu pietiekami koordinētā veidā.

12. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu šo direktīvu trijos gados pēc tās izziņošanas ([1]).

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

▼M1

([1]) Šī direktīva izziņota dalībvalstīm 1985. gada 3. jūlijā.

▼B

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼M1

I PIELIKUMS

PROJEKTI, UZ KURIEM ATTIECĀS 4. PANTA 1. PUNKTS

1. Naftas pārstrādes rūpnīcas (izņemot uzņēmumus, kas no naftas ražo vienīgi smērvielas) un iekārtas 500 un vairāk tonnu ogļu vai bitumena slānekļa gazifikācijai vai šķidrināšanai dienā.

2. — Termoelektrostacijas un citas iekšdedzes iekārtas ar 300 megavatu vai lielāku siltuma jaudu un

   — atomelektrostacijas un citi kodolreaktori, ietverot šādu atomelektrostaciju vai kodolreaktoru izjaukšanu vai to ekspluatācijas pārtraukšanu ([1]) (izņemot pētījumu iekārtas šķelšanās un bagātināšanās materiālu ražošanai un konversijai, kuru maksimālā jauda nepārsniedz 1 kilovatu nepārtraukta siltuma daudzuma).

3. a) Iekārtas kodoldegvielas ar samazinātu radioaktivitāti pārstrādei;

   b) iekārtas, kas konstruētas:

      — kodoldegvielas ražošanai vai bagātināšanai,

      — kodoldegvielas ar samazinātu radioaktivitāti vai augstas pakāpes radioaktīvu atkritumu apstrādei,

      — kodoldegvielas ar samazinātu radioaktivitāti galējai noglabāšanai,

      — vienīgi radioaktīvo atkritumu galējai noglabāšanai,

      — vienīgi kodoldegvielas ar samazinātu radioaktivitāti vai radioaktīvo atkritumu glabāšanai (plānota ilgāk par 10 dienām) no to ražošanas vietas atšķirīgā vietā.

4. — Rūpnīca čuguna un tērauda sākotnējai kausēšanai.

   — Iekārtas neapstrādātu krāsaino metālu ražošanai no rūdas, koncentrātiem vai sekundārām izejvielām metalurģiskos, ķīmiskos vai elektrolītiskos procesos.

5. Iekārtas azbesta ieguvei un azbesta un azbestu saturošu vielu apstrādei un pārstrādei: azbesta cementa ražojumiem, ar ražošanas apjomu gadā, kas pārsniedz 20 000 tonnu pabeigtu ražojumu, berzes materiāliem, ar ražošanas apjomu gadā, kas pārsniedz 50 tonnu pabeigtu ražojumu, un citiem azbesta izmantošanas veidiem, ar izlietojumu, kas pārsniedz 200 tonnu gadā.

6. Ķīmiskās rūpnīcas, t. i., iekārtas vielu ražošanai rūpnīcu mērogā, izmantojot ķīmiskās konversijas procesus, kuros vairākas vienības tiek pretstatītas un funkcionāli pielāgotas viena otrai un kuras ir paredzētas:

   i) pamata organisko ķīmisko vielu ražošanai;

   ii) pamata neorganisko ķīmisko vielu ražošanai;

   iii) fosforu, slāpekli vai kāliju saturoša mēslojuma (vienkārša mēslojuma vai maisījuma) ražošanai;

   iv) veselīgu augu valsts pamata produktu un biocīdu ražošanai;

   v) pamata farmaceitisko preču ražošanai, izmantojot ķīmisku vai bioloģisku procesu;

   vi) sprāgstvielu ražošanai.

7. a) Sliežu garo distanču dzelzceļa transportam un lidostu ([2]) ar pamata skrejceļu, kura garums ir 2 100 m vai vairāk, būve;

   b) autostrāžu un ātrgaitas šoseju ([3]) būve;

   c) jauna četru joslu ceļa būve vai esošo divu vai mazāk joslu ceļu joslu pārdalīšana un/vai ceļu paplašināšana tā, lai nodrošinātu četras vai vairāk joslas, ja šāds jauns ceļš vai pārgrupēta un/vai paplašināta ceļa daļa ir 10 km vai vairāk nepārtrauktā garumā.

8. a) Iekšzemes ūdeņi un ostas iekšzemes ūdensceļu transportam, kas var uzņemt kuģus, kuru masa pārsniedz 1 350 tonnu;

   b) tirdzniecības ostas, iekraušanas un izkraušanas kuģu piestātnes, kas savienotas ar zemi un apkārtējām ostām (izņemot prāmju piestātnes) un kas var uzņemt kuģus, kuru masa pārsniedz 1 350 tonnu.

([1]) Atomelektrostacijas un citi kodolreaktori vairs nav uzskatāmi par šādām iekārtām, ja visa kodoldegviela un citi radioaktīvie elementi tiek pastāvīgi aizvesti no iekārtas atrašanās vietas.

([2]) Šajā direktīvā "lidosta" nozīmē lidostas, kas atbilst definīcijai 1944. gada Čikāgas Starptautiskās civilās aviācijas organizācijas dibināšanas konvencijā (14. pielikums).

([3]) Šajā direktīvā "ātrgaitas šoseja" nozīmē šoseju, kas atbilst definīcijai 1975. gada 15. novembra Eiropas Līgumā par galvenajām starptautiskajām maģistrālēm.

▼M1

9. Atkritumu noglabāšanas iekārtas bīstamo atkritumu (t. i., atkritumu, uz kuriem attiecās Direktīva 91/689/EEK ([1]) sadedzināšanai, ķīmiskai apstrādei, kā noteikts Direktīvas 75/442/EEK ([2]) II. A pielikumā zem nosaukuma D9, vai to aprakšanai.

10. Atkritumu noglabāšanas iekārtas nebīstamo atkritumu sadedzināšanai vai ķīmiskai apstrādei, kā noteikts Direktīvas 75/442/EEK II. A pielikumā zem nosaukuma D9, kuru ražošanas jauda pārsniedz 100 tonnu dienā.

11. Gruntsūdeņu novadīšana vai mākslīgā gruntsūdeņu pievadīšana, ja novadītā vai pievadītā ūdens daudzums gadā ir līdzvērtīgs vai pārsniedz 10 miljonus kubikmetru.

12. a) Iekārtas ūdens pārvietošanai starp upju baseiniem, ja šīs pārvietošanas mērķis ir novērst iespējamo ūdens iztrūkumu un ja pārvietotā ūdens daudzums pārsniedz 100 miljonus kubikmetru/gadā;

    b) visos pārējos gadījumos — iekārtas ūdens resursu pārvietošanai starp upju baseiniem, ja vairākos gados vidējā novadīšanas baseina plūsma pārsniedz 2 000 miljonus kubikmetru/gadā un ja pārvietotā ūdens daudzums pārsniedz 5 % no šīs plūsmas.

    Abos gadījumos dzeramā ūdens pievadīšana pa caurulēm ir izslēgta.

13. Notekūdeņu apstrādes rūpnīcas, kuru ražošanas jauda pārsniedz 150 000 iedzīvotāju, kas ir līdzvērtīga Direktīvas 91/271/EEK ([3]) 2. panta 6. punktā paredzētajai jaudai.

14. Naftas un dabasgāzes ieguve komerciāliem mērķiem, ja iegūtais daudzums pārsniedz 500 tonnas/dienā attiecībā uz naftu un 500 000 m^3/dienā attiecībā uz gāzi.

15. Dambji un citas iekārtas, kas konstruētas ūdens uzkrāšanai vai pastāvīgai glabāšanai, ja jaunā vai papildu ūdens daudzums, kas uzkrāts vai saglabāts, pārsniedz 10 miljonus kubikmetru.

16. Cauruļvadi gāzes, naftas vai ķīmisko vielu transportēšanai, kuru diametrs ir lielāks par 800 mm un garums ir lielāks par 40 km.

17. Iekārtas intensīvai putnu un cūku audzēšanai ar vairāk nekā:

    a) 85 000 vietām broileriem, 60 000 vietām dējējvistām;

    b) 3 000 vietām nobarojamām cūkām (virs 30 kg) vai

    c) 900 vietām sivēnmātēm.

18. Rūpnieciskās ražotnes:

    a) celulozes ražošanai no koka vai citiem šķiedru materiāliem;

    b) papīra un kartona ražošanai ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 200 tonnu dienā.

19. Karjeri vai atklātas izrakteņu ieguves vietas, ja to laukuma platība pārsniedz 25 hektārus, vai kūdras ieguves vietas, ja to laukuma platība pārsniedz 150 hektāru.

20. Elektroenerģijas gaisvadu līniju instalēšana, kurām ir 220 kV vai lielāka voltāža un vairāk nekā 15 km liels garums.

21. Iekārtas naftas, naftas ķīmijas produktu vai ķīmijas produktu glabāšanai ar 200 000 tonnu vai lielāku ražošanas jaudu.

▼M2

22. Visas šajā pielikumā uzskaitīto projektu izmaiņas vai paplašināšana, ja šīs izmaiņas vai paplašinājums pats atbilst robežvērtībām, ja tādas ir noteiktas šajā pielikumā.

([1]) OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/3/EK (OV L 5, 7.1.1994., 15. lpp.).
([2]) OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 94/31/EK (OV L 168, 2.7.1994., 28. lpp.).
([3]) OV L 135, 30.5.1991., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

▼M1

II PIELIKUMS

PROJEKTI, UZ KURIEM ATTIECĀS 4. PANTA 2. PUNKTS

1. Zemkopība, mežkopība un akvakultūra:
   a) projekti lauku zemes īpašumu pārstrukturēšanai;
   b) projekti neapstrādātās zemes vai daļēji neskarto platību izmantošanai zemkopībā;
   c) ūdens apsaimniekošanas projekti zemkopībā, ietverot apūdeņošanas un zemes drenēšanas projektus;
   d) sākotnējā apmežošana un atmežošana, lai pārietu uz citu zemes izmantošanas veidu;
   e) intensīvās mājlopu iekārtas (projekti, kas nav ietverti I pielikumā);
   f) intensīvā zivju audzēšana;
   g) jūras teritoriju apguve.
2. Ieguves rūpniecība:
   a) akmeņlauztuves, derīgo izrakteņu ieguve atklātos karjeros un kūdras ieguve (projekti, kas nav ietverti I pielikumā);
   b) pazemes raktuves;
   c) minerālu ieguve, veicot jūras vai upju ekskavēšanu;
   d) dziļurbumi, jo īpaši:
      — ģeotermiskais urbums,
      — urbums radioaktīvo atkritumu glabāšanai,
      — urbums ūdens apgādei,

      izņemot urbumus augsnes stabilitātes pārbaudei;
   e) virszemes rūpnieciskās iekārtas ogļu, naftas, dabas gāzes un rūdu, kā arī bitumena slānekļa ieguvei.
3. Enerģijas rūpniecība:
   a) rūpnieciskās iekārtas elektrības, tvaiku un karstā ūdens ražošanai (projekti, kas nav iekļauti I pielikumā);
   b) rūpnieciskās iekārtas elektrības, tvaiku un karstā ūdens pārvietošanai; elektroenerģijas pārraidīšana pa virszemes vadiem (projekti, kas nav ietverti I pielikumā);
   c) dabas gāzes virszemes glabāšana;
   d) deggāzu pazemes glabāšana;
   e) fosilā kurināmā virszemes glabāšana;
   f) brikešu rūpnieciskā ražošana no oglēm un lignīta;
   g) iekārtas radioaktīvo atkritumu pārstrādei un glabāšanai (ja tās nav iekļautas I pielikumā);
   h) iekārtas hidroelektroenerģijas ražošanai;
   i) iekārtas vēja izmantošanai, lai ražotu enerģiju (vēja saimniecības).
4. Metālu ražošana un apstrāde:
   a) iekārtas dzelzs lietņu vai tērauda ražošanai (pirmā vai otrā sakausējuma), ietverot nepārtrauktu liešanu;
   b) iekārtas melno metālu apstrādei:
      i) karstās velmētavas;
      ii) smēdes ar āmuriem;
      iii) kausētu metāla aizsargapvalku uzlikšana;
   c) melno metālu lietuves;
   d) iekārtas melno metālu kausēšanai, ietverot to leģēšanu, izņemot dārgmetālus, ietverot reģenerētos produktus (bagātināšana, liešana lietnē utt.);
   e) iekārtas metālu un plastikāta materiālu virsmas apstrādei, izmantojot elektrolītisku vai ķīmisku procesu;
   f) transportlīdzekļu ražošana un komplektēšana un transportlīdzekļu dzinēju ražošana;
   g) kuģu būvētavas;
   h) iekārtas lidmašīnu būvēšanai un remontēšanai;

▼M1

i) dzelzceļa iekārtu ražošana;

j) sprāgstvielu štancēšana;

k) iekārtas metāla rūdu kausēšanai un aglomerācijai.

5. Minerālu rūpniecība:

a) koksa krāsnis (sausā ogļu pārtvaice);

b) cementa ražošanas iekārtas;

c) iekārtas azbesta ražošanai un azbesta izstrādājumu izgatavošanai (projekti, kas nav iekļauti I pielikumā);

d) iekārtas stikla, to skaitā arī stikla šķiedras, ražošanai;

e) iekārtas minerālo vielu kausēšanai, to skaitā minerālo šķiedru ražošanai;

f) keramikas produktu izgatavošana, tos apdedzinot, jo īpaši jumta kārniņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas trauku vai porcelāna izgatavošana.

6. Ķīmijas rūpniecība (projekti, kas nav ietverti I pielikumā):

a) starpproduktu apstrāde un ķīmisko vielu ražošana;

b) pesticīdu un farmaceitisko preču, krāsu un laku, elastomēru un peroksīdu ražošana;

c) glabāšanas telpas naftai, petroķīmiskiem un ķīmiskiem ražojumiem.

7. Pārtikas rūpniecība:

a) dārzeņu un dzīvnieku eļļu un tauku ražošana;

b) dzīvnieku un dārzeņu izcelsmes produktu iesaiņošana un konservēšana;

c) piena produktu ražošana;

d) brūvēšana un iesala gatavošana;

e) konditorejas un sīrupa ražošana;

f) iekārtas dzīvnieku kaušanai;

g) rūpnieciskās cietes ražošanas iekārtas;

h) zivju miltu un zivju eļļas fabrikas;

i) cukura fabrikas.

8. Tekstila, ādas, meža un papīra rūpniecība:

a) rūpnieciskās ražotnes papīra un kartona ražošanai (projekti, kas nav iekļauti I pielikumā);

b) rūpnīcas šķiedru vai tekstila pirmapstrādei (tādas darbības kā mazgāšana, balināšana, merserizēšana) vai to krāsošana;

c) rūpnīcas ādu un mizu miecēšanai;

d) celulozes apstrādes un ražošanas iekārtas.

9. Gumijas rūpniecība:

elastomēru saturošu produktu ražošana un apstrāde.

10. Infrastruktūras projekti:

a) rūpniecisko kompleksu celtniecības projekti;

b) pilsētu celtniecības projekti, ietverot tirdzniecības centru un autostāvvietu celtniecību;

c) dzelzceļu būve un preču pārkraušanas vietu un pārsēšanās termināļu celtniecība (projekti, kas nav iekļauti I pielikumā);

d) lidlauku būve (projekti, kas nav iekļauti I pielikumā);

e) ceļu, ostu būve, to skaitā zvejniecības ostu būve (projekti, kas nav iekļauti I pielikumā);

f) to iekšzemes ūdensceļu būve, kas nav iekļauti I pielikumā; kanalizācijas un atūdeņošanas darbi;

g) dambji un citas iekārtas, kas konstruētas, lai noturētu ūdeni vai uzglabātu to ilgstošu laika periodu (projekti, kas nav iekļauti I pielikumā);

h) tramvaju sliedes, virszemes un pazemes dzelzceļi, gaisa tilti vai līdzīgas konkrēta tipa brauktuves, kas tiek izmantotas vienīgi vai galvenokārt pasažieru transportēšanai;

i) naftas un gāzes cauruļvadu uzstādīšana (projekti, kas nav iekļauti I pielikumā);

j) gargabalūdensvadu ierīkošana;

▼**M1**

k) darbs krastā, lai novērstu eroziju, un piejūras darbi, ar kuriem var pārveidot krastu, uzbūvējot, piemēram, dambjus, molus, aizsprostus, un citi jūras aizsardzības darbi, izņemot šo būvju uzturēšanu un pārbūvēšanu;

l) gruntsūdeņu novadīšana vai mākslīgā gruntsūdeņu pievadīšana, kas nav iekļauta I pielikumā;

m) iekārtas ūdens resursu pārvietošanai starp upju baseiniem, kas nav iekļautas I pielikumā.

11. Citi projekti:

a) pastāvīgie sacensību un testa treki motorizētiem transporta līdzekļiem;

b) iekārtas atkritumu noglabāšanai (projekti, kas nav ietverti I pielikumā);

c) notekūdeņu apstrādes rūpnīcas (projekti, kas nav ietverti I pielikumā);

d) dūņu nogulsnēšanas vietas;

e) melno metālu metāllūžņu, to skaitā metāllūžņos nododamo transporta līdzekļu, glabāšana;

f) dzinēju, turbīnu un reaktoru pārbaudes stendi;

g) mākslīgo minerālu šķiedru ražošanas iekārtas;

h) iekārtas sprāgstvielu reģenerēšanai vai iznīcināšanai;

i) uzpircēju noliktavas.

12. Tūrisms un atpūta:

a) slēpotāju pacēlāji, lifti un bugeļi un ar tiem saistīti uzlabojumi;

b) marīnas;

c) brīvdienu ciematiņi un viesnīcu kompleksi ārpus pilsētas robežām un saistīti pasākumi;

d) pastāvīgās kempinga vietas un autofurgonu stāvvietas;

e) tematiskie parki.

13. — Jebkādas izmaiņas vai papildinājumi projektos, kas uzskaitīti I vai II pielikumā, kas jau ir apstiprināti, paveikti vai ir veikšanas procesā un kam var būt būtiska nelabvēlīga ekoloģiska ietekme►**M2** (projekta izmaiņas vai paplašinājums, kas nav ietverts I pielikumā) ◄;

— tajos projektos I pielikumā, kas veikti vienīgi vai galvenokārt, lai attīstītu un pārbaudītu jaunas metodes vai produktus, un kas nav izmantoti vairāk kā divus gadus.

▼**M1**

III PIELIKUMS

4. PANTA 3. PUNKTĀ MINĒTIE ATLASES KRITĒRIJI

1. Projektu īpašības

   Projektu īpašības jāapsver, jo īpaši ņemot vērā:

   — projekta apjomu,

   — saistību ar citiem projektiem,

   — dabas resursu izlietošanu,

   — atkritumu izraisīšanu;

   — piesārņojumu un dabas bojājumus,

   — katastrofu riska pakāpi, jo īpaši ņemot vērā izmantojamās vielas vai tehnoloģijas.

2. Projektu atrašanās vieta

   Jāņem vērā to ģeogrāfisko apgabalu vides jutīgums, kurus projekti var ietekmēt, jo īpaši ņemot vērā:

   — pastāvošo zemes izmantošanu,

   — dabas resursu relatīvo bagātību, kvalitāti un reģenerēties spēju šajā apgabalā,

   — dabiskās vides absorbcijas spēju, pievēršot īpašu uzmanību šādām zonām:

     a) mitrzemes;

     b) piekrastes zonas;

     c) kalnu un mežu zonas;

     d) dabas rezervāti un parki;

     e) teritorijas, kas ir klasificētas vai aizsargātas saskaņā ar dalībvalstu likumiem; īpaši aizsargātās teritorijas, kuras dalībvalstis nozīmējušas saskaņā ar Direktīvu 79/409/EEK un Direktīvu 92/43/EEK;

     f) teritorijas, kurās Kopienas tiesību aktos noteiktie vides kvalitātes standarti jau ir paplašināti;

     g) blīvi apdzīvotas teritorijas;

     h) ainavas, kas ir nozīmīgas no vēstures, kultūras un arheoloģijas viedokļa.

3. Iespējamās ietekmes pazīmes

   Projektu iespējamā nozīmīgā ietekme jāņem vērā saistībā ar kritērijiem, kas iepriekš paredzēti 1. un 2. punktā, un jo īpaši ņemot vērā:

   — ietekmes pakāpi (ietekmētās populācijas ģeogrāfiskais apgabals un izmērs),

   — ietekmes pārrobežu raksturu,

   — ietekmes svarīgumu un sarežģītību,

   — ietekmes iespējamību,

   — ietekmes ilgumu, biežumu un atgriezeniskumu.

▼**M1**

IV PIELIKUMS

5. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTĀ INFORMĀCIJA

1. Projekta apraksts, kurā jo īpaši ietverts:
   — visa projekta fizisko pazīmju raksturojums un zemes izmantošanas prasības tā konstruēšanas un darbības fāžu laikā,
   — ražošanas procesu galveno pazīmju raksturojums, piemēram, izlietoto materiālu iedaba un daudzums,
   — to paredzamo atkritumu un izplūdes aprēķins pēc tipa un daudzuma (ūdens, gaisa un augsnes piesārņojums, troksnis, vibrācija, gaisma, karstums, radiācija utt.), ko izraisījusi ierosinātā projekta darbošanās.
2. Īss galveno alternatīvu apraksts, kuras izpētījis attīstītājs, un šīs izvēles galvenā iemesla norādījums, ņemot vērā ekoloģisko ietekmi.
3. To vides aspektu apraksts, kurus ierosinātais projekts var būtiski ietekmēt, jo īpaši populāciju, faunu, augsni, ūdeni, gaisu, klimatiskos faktorus, materiālos īpašumus, ietverot arhitektūras un arheoloģisko mantojumu, ainavu un iepriekš minēto faktoru savstarpējo mijiedarbību.
4. Ierosinātā projekta iespējamās ekoloģiskās ietekmes apraksts ([1]), ko izraisa:
   — projekta pastāvēšana,
   — dabas resursu izlietošana,
   — piesārņotāju noplūde, traucējumu radīšana un atkritumu iznīcināšana,

   un attīstītāja sniegtais apraksts par izmantotajām aprēķināšanas metodēm, lai novērtētu ekoloģisko ietekmi.
5. Paredzēto pasākumu apraksts, lai novērstu, samazinātu un, ja tas ir iespējams, kompensētu jebkādu būtisku nelabvēlīgu ekoloģisko ietekmi.
6. Netehnisks kopsavilkums par informāciju, kas sniegta zem iepriekš minētajiem virsrakstiem.
7. Norāde uz jebkādām grūtībām (tehniskie trūkumi vai prasmes trūkums), ar kādām sastapies attīstītājs, iegūstot pieprasīto informāciju.

([1]) Šajā aprakstā būtu jāietver projekta tiešā ietekme un jebkāda tā netiešā, sekundārā, kopīgā, īstermiņa, vidēji ilga termiņa un ilgtermiņa, pastāvīga un pagaidu, pozitīva un negatīva ietekmi.